

De Zomerdeal

12 juli 2017

Tel de dagen af tot ik je weer zie.
Nog maar drie!

10.10

En dat rijmt... 🙄🙄

10.11

Kan ook nauwelijks wachten.
Maar hoe ontmoeten we elkaar
zonder dat Kevin iets in de gaten
krijgt? 🙄

10.21 ✓

Geen zorgen, laat dat maar aan mij
over. 😊

10.22

Klinkt alsof je vaker met dit bijltje
hebt gehakt. Weet je zeker dat ik
je eerste buitenechtelijke liefde
ben?

10.35 ✓

Dat weet je best! Deze opmerking
vind ik echt niet cool. 😡

10.36

Maak je niet druk, slechte grap.
Sorry... 🙄

11.46 ✓

Baal er gewoon van dat je niet
alleen komt. 😍

11.46 ✓

Ik ook, maar Kevin wil dit keer per se
mee. Pff... alsof ik op zijn gezelschap
zit te wachten... 🙄

11.47

Waarom ga je dan niet
scheiden?

12.17 ✓

Nooit! Zijn bankrekening én
levensverzekering zijn veel te
aantrekkelijk. 😊

12.18

Hopen op een hartaanval dan
maar? 🙄

13.02 ✓

😂😂 Of een noodlottig ongeval...

13.03

13.47 ✓

Vier dagen later

Kermend greep ze naar haar bonkende hoofd. Vanonder haar wimpers loerde ze chagrijnig naar de lichtgele gordijnen die een vruchteloze poging deden de fel brandende ochtendzon buiten te houden. Waarom had ze de vorige avond nou zoveel gezopen? Dat was buitengewoon onhandig van haar.

‘Katertje, schat?’

Met tegenzin verplaatste ze haar aandacht naar haar echtgenoot die juist de badkamer uitkwam. Dat hij niet eens de moeite nam om zijn sadistische grijns te verbergen, maakte haar nog pissiger. Halsstarrig deed ze er het zwijgen toe en wendde misprijzend haar hoofd af. Ze kon zijn uitgestreken smoel niet meer zien. Alles aan hem irriteerde haar, zelfs de frisse geur die om hem heen hing. Daardoor voelde ze zich nog ranziger. Dat kwam niet alleen door de dode rat die zich de afgelopen nacht in haar mond genesteld leek te hebben, maar ook omdat Ramon haar nog geen vijf uur geleden alle hoeken van zijn hotelkamer had laten zien. En hoewel ze nadien alle sporen van hun onstuimige ontmoeting van zich af had gespoeld, leek het of zijn geur nog altijd aan haar kleefde.

‘Sta je wel zo op? We zouden vandaag naar de rotskust wandelen’, bracht Kevin haar in herinnering.

Sanne kreunde hartgrondig.

‘Vind je het erg als ik geen medelijden met je heb?’, reageerde Kevin hardvochtig. ‘Eerst stel je voor om vandaag iets actiefs te ondernemen en vervolgens blijf jij tot diep in de nacht plakken in de bar. Ik heb je gewaarschuwd, hoor. Ons uitje gaat dus gewoon door!’

Zijn pedante toon maakte haar woest en bijna had ze hem toegeschreeuwd dat hij het kon bekijken, maar in plaats daarvan wist ze een zure glimlach op haar gezicht te toveren en begon ze zich moeizaam uit bed te werken.

‘Wat een spectaculair uitzicht!’ Terwijl Kevin over de rand naar beneden gluurde, zoog hij demonstratief de gezonde zeelucht in zijn longen. ‘Moet je zien hoe hoog die golven opspatten!’

Sanne schatte vanaf een afstandje de situatie in. Die leek ideaal. Snel wierp ze een blik over haar schouder. Waar bleef hij toch?

‘Hé Sanne, kom nou!’ Kevin wenkte driftig naar haar.

Ze weerstond de neiging om nogmaals achterom te kijken en zette zich met tegenzin in beweging. Sinds enige tijd had ze last van hoogtevrees, iets wat ze zorgvuldig voor haar echtgenoot verborgen hield. Hij zou dat alleen maar als een teken van zwakte beschouwen.

Voetje voor voetje schoof ze dicht naar de rand. Met iedere centimeter nam haar paniek toe.

‘Je bent toch niet bang?’, merkte Kevin provocerend op.

‘Natuurlijk niet’, bitste ze. Ze liet haar zware rugtas van haar vermoeide rug glijden en overwon zichzelf door een flinke stap voorwaarts te zetten. Ze was nu bijna bij Kevin. Triomfantelijk zocht ze zijn ogen, maar die bleken te rusten op een punt achter haar.

‘Dag Sanne...’

Haar hart maakte een vreugdesprongetje bij het horen van de fluwelen stem. Daar was hij eindelijk. Stralend draaide ze zich om en keek in het woest aantrekkelijke gezicht van Ramon.

‘Je bent laat.’

Het duurde even voor het tot Sanne doordrong dat deze woorden afkomstig waren van Kevin. Dat was toch eigenlijk haar tekst?

‘Eh... kennen jullie elkaar?’, vroeg ze verward.

‘Amper’, antwoordde Kevin koeltjes. ‘Sinds gisteravond om precies te zijn. Terwijl jij nietsvermoedend in Ramons hotelkamer stond te douchen, klopte hij bij mij aan. Hij vertelde me over jullie affaire. Dat nieuws kwam niet bepaald als een verrassing, maar wel dat jullie me uit de weg wilden ruimen. De deal die hij voorstelde kon ik dan ook onmogelijk afslaan.’

Kevin knikte kort, waarop Ramon naar voren stootte. Net voor ze door de lucht vloog, voelde ze voor de laatste keer de handen van haar minnaar op haar lichaam.